35. A lege generalis interdicti excipiuntur Dies Natalis Domini, Paschatis, Pentecostis, Assumptionis B. M. Virginis. *Cap. 'Alma mater' h. t. in VI.* Et hæc suspensio interdicti a Martino V. et Eugenio IV. concessa est etiam quoad totam Octavam Corporis Christi.

36. Interdicto affinis est cessatio a divinis, quæ tamen non est censura, sed prohibitio facta Clericis ut abstineant ab officiis divinis, ab administratione sacramentorum, et ab ecclesiastica sepultura in loco determinato.

Alia est a jure, alia ab homine; prima existit ipso facto cum Ecclesia polluitur vel execratur, altera fertur ab habente jurisdictionem in foro externo.

Imprimatur
pro IV. et V. Decret.

Fr. Augustinus Bausa Ord. Præd.
S. P. A. Magister.

Index rerum.

Titulus I.

De accusationibus, inquisitionibus et denunciationibus.

pag. 5—12.

1. Objectum hujus libri.
2. Accusatio quid?
3. Ejus requisita.
4. Denunciatio quid?
5. Inquisitio.
6. Generalis, specialis, specialissima.
7. Quinam accusare regulariter prohibeantur.
8. Crimina excepta.
9. Qui accusare, et judicialiter denuntiare prohibentur.
10. Quando judex inquirere valeat.

De modo procedendi extrajudicialiter, ex informata conscientia.

11. Jus concessum a Tridentino.
12. Episcopus hoc jure utens, non tenetur manifestare motiva suæ sententiæ, neque ab ea datur appellatio nisi in devolutivo ad S. Sedem.
13. Lex Tridentina complectitur et arctatos ad ordines; sed tunc non susceptio ordinum, eis non nocet.
14. Tamen nequit applicari ob crimen publicum.
15. Jus Decretalium pro Clericis sæcularibus et regularibus.
16. Tridentinum extendit ad Clericos sæculares jus jam constitutum pro regularibus, pro delictis occultis tantum.
17. Analogæ declarationes S. C. C.
18. Quandonam crimen dicatur occultum.
19. Suspensio lata ex informata conscientia est censura, et ejus violatio importat irregularitatem, etsi interposita sit appellatio ad S. Sedem, vel lata sit ex falso supposito.
20. E contra, si lata pro crimine publico, quia invalida.
21. Ex informata conscientia Episcopus suspendere potest etiam ab officio.
22. Item et a beneficio.

Titulus II.

De calumniatoribus.

pag. 12—13.

1. Quid calumnia.
2. Pœnæ antiquæ et recentes contra calumniatores.
3. Calumnia præsumitur in accusatore vel denunciatore, qui deficit in probando; sed admittitur purgatio calumniæ.
4. Pœnæ in injuste accusantes confessarios de sollicitatione.

Titulus III.

De simonia. pag. 13—38.

1. Simonia dicta est et hæresis.
2. Definitur.
3. Pretium triplex.
4. Non admittit parvitatem materiæ.
5. Sed parvitas relativa materiæ aliquando excludit animum simoniacum.

Divisio simoniæ.

6. I. Juris divini et ecclesiastici.
7. Hujus præcipuæ species.
8. IIª. Divisio simonia mentalis.
9. Conventionalis.
10. Realis.
11. Confidentialis.
12. Hæc in beneficiis habetur præsertim I°. per accessum.
13. II°. per ingressum.
14. III°. per regressum.

De pœnis contra simoniacos.

15. Pœnæ sunt contra realem et confidentialem.
16. Et in electione Pontificis etiam contra conventionalem.
17. Speciatim I°. in collatione ordinum.
18. Antiquæ censuræ, quæ non continentur in Const. Apostolicæ Sedis, non vigent quamvis verbis generalibus renovatæ in Concilio Tridentino.
Prob. 1°. ex scopo Summi Pont. Pii IX., limitandi censuras.
19. Confirmatur ex S. C. C.
20. Prob. 2°. ex eo quod Pius IX. confirmet censuras a Tridentino latas.
21. Prob. 3°. ex censura contra simoniam realem in beneficiorum collatione.
22. II. De simonia in collatione beneficiorum. I°. Collatio est ipso jure nulla.
23. Nocet etsi admittatur a tertia persona, nisi expresse contradicatur, vel in fraudem commissa sit.
24. IIª. pœna est perpetua inhabilitas ad illud beneficium.
25. IIIª. est inhabilitas ad quælibet beneficia post sententiam declaratoriam.
26. IVª. est privatio ceterorum beneficiorum, ex sententia Judicis.
27. Vª. depositio.
28. VIª. Excommunicatio.
29. VIIª. non prodest regula Cancellariæ Apostolicæ, de triennali possessione.
30. Excipe quando admissa a tertia persona, nobis ignorantibus.
31. Excepta prima pœna, ceteræ non incurruntur ab ignorante simoniam admissam a tertia persona.
32. Quoties temporale datur ex pacto, adest simonia.
33. Item si ut motivum.
34. Item titulo gratuitæ compensationis.
35. Secus si post factum, ex mera gratitudine.
36. Simonia in resignatione beneficiorum.
37. Item in permutatione.
38. Speciatim de redimenda injusta vexatione.
39. Licet cum jus plene quæsitum est.
40. Speciatim de regio exequatur.
41. Ejus injustitia.
42. In genere non licet morem gerere guberniis.
43. Sed ad mala majora præcavenda, toleratur.
44. Sed difficilius pro Episcopis.
45. De vexa redimenda quoad primam vel plenam acquisitionem juris spiritualis.
46. In actu collegiali simonia unius inficit integrum actum.

47. Non licet vexam redimere quando ordinem dicit ad ipsam primam vel plenam assecutionem juris spiritualis.
48. Idest cum redimitur vexa relate ad eos qui non modo obesse sed et prodesse possunt.
49. Secus si tantum obesse injuste.
50. Est enim etiam justa defensio.

De pœnis contra simoniam confidentialem.

51. 1°. Excommunicatio.
52. 2°. Privatio omnium beneficiorum et pensionum.
53. 3°. Inhabilitas ad quælibet beneficia.
54. 4°. Beneficium fit reservatum S. Sedi.

De simonia ob ingressum in religionem.

55. Admissio ad religionem fieri debet gratis.
56. Sed titulo extrinseco potest aliquid temporalis exigi.
57. I°. titulo sustentationis novitii.
58. Per se hic titulus porrigi posset et ad tempus post professionem.
59. Sed jure ecclesiastico prohibetur pro monasteriis virorum.
60. Quoad moniales admittitur titulus dotis.
61. Pœnæ contra simoniam in admissione ad religionem.

De simonia in administratione sacramentorum, sacramentalium et aliis actibus ministerii ecclesiastici.

62. I°. Licet aliquid accipere titulo honestæ sustentationis, seu stipendii.
63. Etiam a Clericis aliter provisis.
64. Tamen ministerium ecclesiasticum præstandum est absque pacto stipendii.
65. Tamen Episcopus debet compellere fideles ad laudabiles consuetudines servandas.
66. II°. Licet aliquid temporalis accipere titulo laboris extrinseci, dummodo alias non debiti.

De restitutione facienda in materia simoniæ.

67. Restitutio beneficii vel juris beneficia afficientis facienda est ante quamlibet sententiam.
68. Restitutio rei temporalis simoniace acceptæ in beneficiis, facienda est Ecclesiæ respectivæ, ante sententiam.
69. In ceteris casibus, certo restituenda est, si læsa justitia.
70. Secus, non.

De judicio in materia simoniæ.

71. Est crimen exceptum.
72. Suspectus de hoc crimine impeditur ab ulterioribus juribus acquirendis.

Titulus IV.

Ne Prælati vices suas, seu Ecclesias, sub annuo censu concedant. pag. 38—39.

1. Connexio tituli.
2. Pœnæ in contravenientes.
3. In beneficiis pleno jure conjunctis vicario adsignatur congrua.
4. Fructus beneficii locari possunt.
5. Pensio constituta in signum antiquæ subjectionis.

Titulus V.

De magistris et ne aliquid exigatur pro licentia docendi. pag. 39—46.

I°. De Magistris.

1. De antiquo Magistro grammaticæ.
2. De Seminariis.
3. De magistro theologo.
4. Canonicus theologus.

5. Ejus electio.
6. Ejus officium.
7. Alicubi admissum fuit eum explicare theologiam dogmaticam vel moralem in Seminario, vel præesse conventibus Cleri pro casibus theologiæ moralis.
8. Sed Gregorius XVI. primitivum ejus officium sacræ scripturæ explicativæ inculcavit.
9. Resolutiones quasi uniformes S. C. C.
10. Exceptio ex licentia S. Sedis.
11. Si Canonicus Theologus non sit idoneus ad legendum, potest et debet ponere substitutum.
12. Si idoneus, ex mente Tridentini tenetur legere per se; sed ex rigore juris non repugnat legere per substitutum.
13. Verum locus est prudenti Episcopi arbitrio.
14. Jura Canonici Theologi. Non est dignitas aut personatus, sed officium.
15. Diebus quibus legit dispensatur a choro, et lucratur distributiones.
16. Iis exceptis, quibus obstat testatorum voluntas.
17. Idem est si legat in scholis legitime.
18. Indultum a choro, concessum docentibus theologiam et discentibus.
19. Confirmavit Tridentinum.
20. Ex Declarationibus S. C. C. extenditur ad docentes Jus Canonicum aut Civile.

IIa. pars tituli Ne aliquid exigatur pro licentia docendi.

21. Antiqui abusus.
22. Consequens dispositio tituli.
23. Sed consuetudo temperavit.
24. Attendenda statuta particularia.
25. Favendi pauperes.

Titulus VI.

De Judæis et Saracenis et eorum servis. pag. 47—50.

1. Connexio tituli.

De Judæis.

2. Prava ipsorum indoles.
3. Prohibita Hebræis cohabitatio cum christianis et habitus identitas.
4. Sed concessa iis libertas cultus, legum, laudabilium consuetudinum, et cœmeterii.
5. Onera et limitationes.
6. Protectio Hebræis conversis debita.

De Saracenis.

7. Justitia bellorum sacrorum contra saracenos.
8. Leges latæ circa communicationem et commercium cum saracenis.

Titulus VII.

De Hæreticis. pag. 50—63.

1. Definitio hæresis.
2. Pertinacia necessaria.
3. Quotuplex hæresis; 1°. materialis, et formalis.
4. 2°. Formalis interna et externa.
5. 3°. Externa occulta et publica.
6. 4°. Tolerata et non tolerata (divisio civilis).
7. Pœnæ contra hæreticos. Tantum contra externam credentes, receptores, defensores et fautores.
8. Pœnæ aliæ spirituales, aliæ temporales.
9. I°. Pœnæ spirituales; 1°. Excommunicatio latæ sententiæ, reservata Papæ.
10. 2°. Irregularitas.
11. 3°. Inhabilitas ad beneficia et officia.

12. 4°. Privatio beneficiorum et officiorum.
13. 5°. Privatio sepulturæ ecclesiasticæ.
14. II°. Pœnæ temporales quæ olim vigebant.
15. Speciatim de solutione juramenti et fidelitatis erga principes hæreticos.
16. 1°. Explicatio theologica, I°. ratione juramenti.
17. II°. Ex natura societatis catholicæ.
18. Sicut Ecclesia est infallibilis in principiis moralitatis statuendis, ita est auctoritativa in eis applicandis.
19. Utilitas interventus Ecclesiæ.
20. 2°. Explicatio historica.
21. Ecclesia protegebat non modo populos sed et principes.
22. Jure publico dirimebat quoque quæstiones internationales.
23. De Judice criminis hæresis. Est tantum Judex ecclesiasticus.
24. Episcopus est Judex ordinarius in sua diœcesi.
25. Item Vicarius Capitularis, in non exemptos.
26. Inquisitores delegati a S. Sede.
27. De prohibitione librorum.
28. Tres classes.
29. 1°. Libri hæreticorum.
30. 2°. Mali libri catholicorum, et 3°. anonymi.
31. et 34. Speciatim de imprimentibus.
32. Item de legentibus.
33. De retinentibus.
35. Defendentes.
36. De prohibitis donec corrigantur.

De communicatione et disputatione cum hæreticis.

37. Antiqua disciplina et mitigatio Martini V.
38. Prohibitiones speciales pro Urbe.
39. Disputatio de jure est prohibita laicis.
40. Sed non Clericis.
41. Prædicatio autem exigit specialem deputationem.

Titulus VIII.

De Schismaticis et ordinatis ab eis. pag. 63—64.

1. Schisma rumpit unitatem communionis et regiminis in Ecclesia.
2. Schisma purum, seu disjunctum ab hæresi.
3. Schisma non purum.
4. Pœnæ contra schismaticos puros.
5. Quo sensu schismaticorum ordinationes dicantur vacuæ.
6. Pœnæ contra schismaticos non puros.

Titulus IX.

De Apostatis et reiterantibus Baptisma. pag. 65—67.

1. Quid apostata theologice.
2. Canonice triplex apostasia.
3. Pœnæ contra apostatas a fide.
4. Pœnæ contra apostatas a statu religioso.
5. Pœnæ contra apostatas ab ordine sacro.
6. Pœnæ contra reiterantes baptisma.
7. Conditiones ad has pœnas incurrendas.

Titulus X.

De his qui filios occiderunt. pag. 67—69.

1. Quid parricidium.
2. Pœnæ parricidii.
3. De abortu.
4. Constitutio Sixti V.

5. Constitutio Gregorii XIV. Pœnæ.
6. Pœnæ speciales contra Clericos.
7. Executio talium pœnarum et relaxatio.
8. Censura lata a Pio IX.
9. De parentibus suffocantibus culpabiliter filios in lecto.

Titulus XI.

De infantibus et languidis expositis. pag. 69—70.

1. Quinam dicantur expositi.
2. Quando liceat exponere infantes et languidos.
3. Pœnæ, quando delictuose exponuntur.
4. Conditio expositorum infantium.

Titulus XII.

De homicidio voluntario et casuali. pag. 70—75.

1. Consideratur homicidium in ordine ad pœnas spirituales, præsertim ad irregularitatem.
2. Divisio.
3. De homicidio publico; 1°. in bello injusto.
4. 2°. In bello justo aggressivo.
5. 3°. In bello justo defensivo.
6. 4°. Inferendo pœnam sanguinis.
7. Speciatim de accusatore et denuntiatore.
8. Item de concurrentibus privatim et remote, atque de legislatoribus.
9. De homicidio privato; 1°. de necessario.
10. 2°. de doloso aut graviter culposo.
11. In dubio facti contrahitur irregularitas.
12. Non autem si culpa fuerit levis, attendendo operi licito.
13. 3°. de homicidio fortuito dando operam rei licitæ.
14. De eodem vacando operi illicito, sed de se non connexo cum periculo necis inferendæ.
15. De eodem, cum opus illicitum habet periculum necis inferendæ.
16. Irregularitas non sequitur ex mero vulnere.
17. Bene vero ex mutilatione.
18. Quoad dispensationem ab irregularitate, servandum jus Tridentinum.
19. Speciatim de dispensatione ab irregularitate ex mutilatione occulta.

Titulus XIII.

De torneamentis. pag. 75—76.

1. Primo prohibita fuere ob cædes.
2. Sed Joannes XXII. permisit, dummodo innocuis armis.
3. Prohibitæ et agitationes taurorum et aliarum bestiarum a S. Pio V.
4. Sed Gregorius XIII. relaxavit quoad laicos et milites regulares.
5. Et Clemens VIII. etiam quoad Clericos sæculares assistentes.
6. Et bulla Apostolicæ Sedis silet et quoad regulares.

Titulus XIV.

De Clericis pugnantibus in duello. pag. 76—77.

1. Duelli definitio et pœnæ.
2. Tridentini dispositio.
3. Constitutio Gregorii XIII.
4. Constitutio Clementis VIII.
5. Constitutio Benedicti XIV.
6. Constitutio Pii IX.

Titulus XV.

De sagittariis. pag. 77.

1. Antiqua disciplina.
2. Recens disciplina.

Titulus XVI.

De adulteriis et stupro. pag. 78—83.

1. Adulterium quid et quotuplex.
2. Pœnæ.
3. Quinam actionem instituere valeat.
4. Quis judicet.
5. Quænam probationes admittantur.
6. De stupro.
7. Simplex defloratio.
8. Pœnæ stupri.
9. De ceteris peccatis completis contra 6m. præceptum.
10. De fornicatione.
11. De concubinatu.
12. De incestu.
13. De sacrilegio.
14. De peccatis contra naturam.

Titulus XVII.

De raptoribus et incendiariis et violatoribus ecclesiarum. pag. 83—85.

1. Raptores personarum libidinis causa.
2. Raptores rerum.
3. Incendiarii.
4. Violatores Ecclesiarum.

Titulus XVIII.

De furtis. pag. 85—86.

1. Furtum necessitatis.
2. Furtum hominis.
3. Pœnæ in Clericos fures.
4. Difficultas theologica ex cap. 2. h. t.
5. Confessio non sacramentalis aliquando commissa diaconis.

Titulus XIX.

De usuris. pag. 86—95.

1. Lato sensu et stricto.
2. An liceant titulo intrinseco vi mutui.
3. Jure romano prohibebantur, sed ex pacto poterant constitui.
4. Jure naturæ quidam affirmaverunt licere.
5. Sed verius et communius negatur.
6. Jure divino positivo, attenta ecclesiastica traditione, dicendæ sunt prohibitæ.
7. Omnino autem vetantur jure ecclesiastico.
8. Sed licere possunt titulo extrinseco.
9. 1°. Lucri cessantis.
10. 2°. Damni emergentis.
11. 3°. Periculi sortis.
12. Neque obstat cap. ult. h. t.
13. 4°. Pœnæ conventionalis, ob moram in solvendo.
14. 5°. Titulo legis civilis.
15. Quidam negaverunt legitimitatem hujus tituli.
16. Sed affirmanda est.
17. Præcipue ex immutata societatis conditione.
18. Favorabiles resolutiones S. Sedis.
19. Quæ et futurum tempus respiciunt.
20. An taxa civilis possit augeri?
21. An abolita taxa civili, permitti possit privatis eamdem constituere.
22. Affirmatur.

De pœnis contra usurarios constitutis.

23. Incurruntur tantum a manifestis usurariis.
24. Enumerantur.

Titulus XX.
De crimine falsi.
pag. 95—97.
1. Quid crimen falsi?
2. I°. Committitur dicto.
3. II°. Scripto.
4. In specie de falsificatione litterarum apostolicarum.
5. III°. Committitur facto.
6. IV°. Usu.

Titulus XXI.
De sortilegiis.
pag. 97—98.
1. Definitio.
2. Sortes divisoriæ.
3. Consultoriæ.
4. Divinatoriæ.

Titulus XXII.
De collusione detegenda.
pag. 98—99.
1. In beneficiis.
2. Inter accusatorem et reum.
3. Judicium renovatur.

Titulus XXIII.
De delictis puerorum.
pag. 99.
1. Impuberes.
2. Infantes.
3. Puberes sed minores.

Titulus XXIV.
De clerico venatore.
pag. 99—100.
1. Frequens venatio antiquitus prohibita.
2. Nunc prohibetur clamorosa.
3. Pœna nunc est arbitraria.
4. Quieta venatio per se permittitur.

Titulus XXV.
De Clerico percussore.
pag. 100—101.
1. Percussio specialiter Clericis prohibita.
2. Sed correctionis causa et moderata licet, Episcopis exceptis.
3. Pœnæ.

Titulus XXVI.
De maledicis.
pag. 101—102.
1. Variæ species.
2. Maledicus contra Prælatos in detrimentum officii ac dignitatis.
3. Maledicus contra privatos.
4. Libelli famosi.
5. Blasphemi.

Titulus XXVII.
De Clerico excommunicato, deposito vel interdicto ministrante.
pag. 102—104.
1. Depositus qui adhuc ministret excommunicandus est, et si adhuc ministret tradendus brachio sæculari, præsertim ut exilio mulctetur.
2. Censuratus violans censuras, præsertim fit irregularis.
3. Etsi exerceat ordinem minorem.
4. Requisita ad incurrendam irregularitatem.
5. Speciatim de celebrantibus in loco interdicto.

Titulus XXVIII.
De Clerico non ordinato ministrante. pag. 104.
1. Pœnæ; excommunicatio ferendæ sententiæ.
2. Irregularitas limitata.

3. Pœnæ speciales contra Clericos non presbyteros, missam celebrantes aut confessiones excipientes.
4. Pœnæ contra laicos exercentes ordines.

Titulus XXIX.
De Clerico per saltum promoto.
pag. 105.
1. Ejus ordinatio est valida, excepto episcopatu absque presbyteratu.
2. Pœnæ.

Titulus XXX.
De eo qui furtive ordinem suscepit.
pag. 105—106.
1. Pœnæ.
2. An et quando talis ordinatio sit valida.

Titulus XXXI.
De excessibus Prælatorum et Subditorum. p. 106—107.
1. Episcoporum — imponendo injustas exactiones, censuras etc.
2. Lædendo privilegia Prælatorum inferiorum.
3. Sibi beneficia conferendo.
4. Beneficia conferendo indignis.
5. Regularium privilegia lædendo.
6. Excessus Prælatorum inferiorum.
7. Excessus subditorum.

Titulus XXXII.
De novi operis nunciatione.
pag. 107—108.
1. Ubi jus canonicum silet, supplendum jure civili.
2. Applicatio rubricæ tituli.

Titulus XXXIII.
De privilegiis et excessibus Privilegiatorum. p. 108—112.
1. Privilegii definitio.
2. 1ª. divisio, in clausa in corpore juris, et procedentia ex Rescripto.
3. 2ª. divisio, in realia, personalia et mixta.
4. Quibus modis acquirantur privilegia.
5. 1°. Concessione. Vivæ vocis oraculum sufficit pro foro interno.
6. Pro foro externo requiritur authenticum documentum.
7. Ex stylo Curiæ et regulis Cancellariæ, non est judicandum juxta tenorem litterarum informium.
8. 2°. Acquiruntur communicatione.
9. 3°. Consuetudine seu præscriptione.
10. Quomodo cessent privilegia. 1°. Interitu personæ vel rĕi, non autem concedentis, nisi sint ad ejus beneplacitum.
11. 2°. Renuntiatione expressa, dummodo sit in favorem privatum.
12. 3°. Renuntiatione tacita, idest nonusu.
13. In mere facultativis non sufficit simplex non-usus, nisi alia adsint adminicula.
14. Privilegia tertio onerosa, probabiliter cessant non-usu longi temporis.
15. Dummodo adfuerit occasio eadem exercendi, et nullum impedimentum.
16. 4°. Cessant abusu.
17. 5°. Cessant, si usus fiat illicitus.
18. 6°. Cessant revocatione.

Titulus XXXIV. et XXXV.
De purgatione canonica et vulgari.
pag. 112—113.
1. Quid purgatio in genere.
2. Purgatio canonica et vulgaris.
3. Diversæ species purgationis canonicæ.
4. Præsertim per juramentum.
5. Purgationis vulgaris plures species.

Titulus XXXVI.

De injuriis et damno dato.
pag. 113—114.

1. Quid injuria in sensu tituli.
2. Injuria verbalis et realis.
3. Actio injuriarum.
4. Quomodo cesset.
5. De damno illato.
6. Ejus reparatio.

Titulus XXXVII.

De pœnis.
pag. 114—117.

1. Differentiæ inter pœnas, pœnitentias et censuras.
2. Definitio pœnæ.
3. Pœnæ proprie canonicæ; 1°. Inhabilitas.
4. 2°. Privatio beneficiorum; regulariter requirit sententiam judicis.
5. 3°. Depositio.
6. 4°. Degradatio.
7. 5°. Infamia; alia juris, alia facti.
8. Differentiæ inter infamiam juris et facti.
9. 6°. Irregularitas ex delicto.

Titulus XXXVIII.

De pœnitentiis et remissionibus.
pag. 117—118.

1. Definitio pœnitentiæ.
2. Sacramentalis seu privata.
3. Publica, canonica vel non.
4. Præceptum annuæ confessionis et communionis.
5. Obligatio medicorum quoad infirmos, jure Decretalium.
6. Item ex constit. S. Pii V.
7. Item ex Synodo Romana sub Benedicto XIII.

Titulus XXXIX.

De sententia excommunicationis, suspensionis et interdicti.
pag. 118—128.

1. Definitio Censuræ.
2. Quis inferat censuras.
3. Requisita 1°. delictum externum grave, generatim loquendo.
4. 2°. Requiritur contumacia.
5. Excusant a censura, 1°. ignorantia tum juris tum facti, invicibilis.
6. Immo et supina ac crassa, si censura lata sit in eos qui scienter vel ausu temerario procedunt.
7. Et tunc probabiliter excusat etiam ignorantia affectata.
8. 2°. Excusat metus gravis.
9. 3°. in foro externo excusat persuasio propriæ innocentiæ.
10. Excusatur quis et in foro externo, quando sententia sit irrita vel ex defectu jurisdictionis, vel ex causa notorie falsa et injusta.
11. Vel ex defectu substantialis formæ.
12. Censura ab homine et a jure.
13. Ferendæ vel latæ sententiæ.
14. Quando necessaria monitio.
15. Monitio oportet sit triplex, et in scriptis.
16. Exceptio.
17. Quibus infligi possint censuræ.
18. Quid de peregrinis.
19. De Regibus et Episcopis.
20. Quinam absolvere valeant a censuris.
21. Quid de censuris generalibus non reservatis?
22. Speciatim de censuris reservatis.
23. De reservatis speciali modo Papæ.
24. De reservatis sed occultis.
25. Quando adest impedimentum adeundi S. Sedem.
26. Adnotanda.

De censuris in specie. I°. De Excommunicatione.

27. Definitio et divisio in majorem et minorem.
28. Effectus excommunicationis majoris.
29. Speciatim de minori.
30. Vitandi et tolerati.
31. Quæ excusent a communicatione cum vitandis.
32. An excommunicatio minor adhuc vigeat?

II°. De suspensione.

33. Quid et quotuplex.

III°. De interdicto.

34. Quid et quotuplex.
35. Dies excepti ab interdicto generali.
36. Cessatio a divinis.